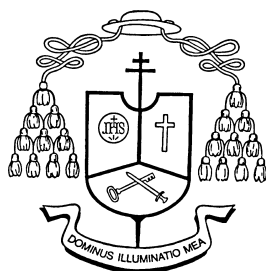

KAUNO ARKIVYSKUPIJOS NAUJIENOS

LEIDŽIA KAUNO ARKIVYSKUPIJOS SPAUDOS TARNYBA
Nr. 11, 2002 m. vasara

G A N Y T O J O Ž O D I S

Nebijokite!

Nebijokite žmonių, kurie žudo kūną, o negali užmušti sielos, – šie Jėzaus žodžiai pirmųjų amžių krikščionims įsiminė labiau už kitus, nes nuo pirmojo pasirodymo viešajame gyvenime jie buvo niekinami bei persekiojami. Evangelistas Lukas Apaštalų darbų knygoje aprašo apaštalo Pauliaus darbus ir patirtus persekiojimus vien už tai, jog skelbė nukryžiuotą ir prisikėlusį Kristų. Krikščionybė pagoniškame pasaulyje buvo tokia revoliucinga, griauianti žmonių sąmonėje susikurtus stabus, jog to pasaulio galingieji negalėjo susitaikyti su liaudyje plintančia ir žmogaus išlaisvinimą skelbiančia religija.

Nebijokite žmonių, – koks brangus mums buvo šis Kristaus priminimas per ilgą tautos bedievinimo laikotarpį, kai buvome laikomi antraeiliais piliečiais vien dėl to, jog išpažinome Kristų. Sovietų režimas negalėjo pakęsti krikščioniškos minties, nes Evangelija ne tik neleidžia pavergti žmogaus, bet ir išaukština jį iki Dievo vaikų garbės, gina jo teises nuo pradėjimo iki paskutiniojo atodūσιο šioje žemėje.

Šiandien apie krikščionių persekiojimus kur nors Afrikoje ar Azijoje girdime tik per televiziją, o mūsų krašte tikinčiųjų teises garantuoja savi ir tarptautiniai teisės dokumentai. Tačiau pasaulis ir šiandien lieka tas pats, apie kurį Jėzus kalbėjo: *jie mane persekiojo, persekios ir jus*. Atrodo, tarsi būtų pasaulio vaikų širdyse užprogramuota neapykanta Jėzaus vardui ir jo išpažinėjams. Negaliu atsistebėti, iš kur mūsų dienomis Kristui ir jo Bažnyčiai kyla tiek daug neapykantos, kuri dažnai padvelkia iš interneto svetainių, satanistų nusiaubtų kapinių ir bandymų suniekinti kunigo gyvenimą bei tarnystę. Dvidešimt pirmojo amžiaus Bažnyčia kaltinama dėl Kryžiaus karų ir inkvizicijos, visai nesistengiama įsigilinti į viduramžių Europos istorijos tikrovę ir užsimerkiama prieš šiandienės Bažnyčios dedamas pastangas padėti varge esantiems žmonėms.

Žmogus persekiojamas ne tik tada, kai jis dėl tikėjimo įkalinamas ar žudomas, bet ir tada, kai dėl savo įsitikinimų patiria pažeminimus bei nelygiateisiškumą. Šiandien niekas neprieštarauja ir nesako, jog švaistomi mokesčių mokėtojų pinigai, jeigu valstybė skiria juos sportui ar šventiniams renginiams, tačiau visiškai kitaip reaguojama, kai valstybė nors nežymiai paremia visuomenės labai tarnaujančius Bažnyčios darbus.

Tačiau tikintiems į Jėzų Kristų reikia nuolatos budėti: ar kartais jų gyvenimas neprasilenkia su Evangelija ir ar jie dėl šios priežasties nepažemina patys savęs vienaip tikėdami, o kitaip gyvendami. Jėzus Kristus labai smerkė ano meto į Dievą tikinčių, bet žmonių nemylinčių ir pasipūtusių fariziejų veidmainystę. Todėl neturėtume laikyti persekiojimu visų tų atvejų, kai esame pašiepiami dėl mūsų pačių kaltės.